

[Gottschalck-Hansen.]

optog et 15-årigt 4 pct. obligationslån på 25 mill. kr. i 1948, statsgaranteret. Det er efterhånden bragt ned til 8,3 mill. kr., og nu ønsker man, at staten skal udrede 1 670 000 kr. om året i perioden fra 1959 til og med 1963, således at lånet bliver fuldt udbetalt. Som modydelse skal der udstedes nogle B-aktier, hvis eneste plus eller fordel for mig at se er, at de i tilfælde af likvidation går forud for A-aktierne. Den omstændighed, at B-aktierne på lige fod med A-aktierne skal have del i udbyttet, er ret underordnet, da der formentlig intet udbytte gives. Jeg ved meget vel, at en ordning som den foreslåede var gældende i årene fra 1951 til 1955, men den huer mig ikke, og jeg er noget ængstelig over og bekymret for at skulle tiltræde den, men vil selvfølgelig være villig til, at vi drøfter også dette nærmere i det kommende udvalg.

Spørgsmålet om en forlængelse af det skandinaviske luftfartssamarbejde i yderligere 10 år, altså indtil 1. oktober 1985, giver mig ikke anledning til bemærkninger. Selv om jeg fuldt ud anerkender den store betydning, som SAS har for det fælles nordiske samarbejde, og selv om jeg kan se de muligheder for valutaindtjening og beskæftigelse, som denne virksomhed bibringer vort land, må jeg af principielle grunde fraråde, at det foreliggende forslag nyder fremme i den udstrækning og i den form, som det har fået; men som tidligere sagt vil jeg selvfølgelig medvirke til det forestående udvalgsarbejde i håb om, at man kan finde frem til en for alle parter tilfredsstillende løsning.

A. C. Normann: Indtil vi for 3-4 år siden forhandlede om statens garanti for SAS, var der altid enighed imellem partierne her i det høje ting om den måde, på hvilken den danske stat skulle støtte dette store nordiske forehavende. Sidste gang måtte vi med bedrøvelse se, at det konservative folkeparti veg bort fra denne linje. Derfor lyttede jeg meget interesseret til, hvad det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen nu sagde til os om sine synspunkter, og jeg håber, at de sjælekvaler, som jeg kan føle det ærede medlem i øjeblikket har at udkæmpe med sig selv, må resultere i, at der

på ny kan blive etableret enighed i det danske folketing på dette område.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen sammenligner med „Parkinsons lov“. Jeg synes ikke, det er så vel betænkt. „Parkinsons lov“ går ud på stigende administrationsomkostninger og en forøgelse af, om jeg så må sige, hovederne i forhold til kroppen, stigende administrationsomkostninger samtidig med aftagende funktioner. I denne lov skildres, hvorledes der inden for den engelske marine bliver så og så mange flere om at administrere marinen og så og så mange flere officerer, samtidig med at antallet af skibsenheder aftager. Det er denne tankegang, som går igennem „Parkinsons lov“, men her er vel nærmest det omvendte tilfældet. Her er der virkelig tale om en sund og forretningsmæssigt bæredygtig udvidelse af funktionerne, en uhyre udvidelse af hele SASs virksomheds omfang og en i forhold dertil igennem årene aftagende administration af det hele. Det fremgår jo også af regnskabet, at selve det beløb, der i SAS anvendes til administration, i forhold til omsætningen er meget, meget ringe, selv om 14 mill. kr. — det er, så vidt jeg husker, dette beløb — er et stort tal.

Dernæst vil jeg gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansens synspunkter med hensyn til lån-optagelsen i Amerika. Det ærede medlem spurgte, om ikke vi kunne låne her i landet til det formål. Det ved jeg ikke om vi kunne, det vil jeg næsten antage, men i så fald går jeg ud fra som ganske givet, at staten måtte garantere, og hvad var der så egentlig nået derved? Vi ville derved hindre optagelsen af et udenlandsk lån, et dollarlån, i en periode, hvor partierne her i det høje ting har været enige om ønskeligheden af at styrke vore reserver af udenlandsk valuta ved optagelse af lån i udlandet. Jeg har ikke hørt noget om, at det lån, der her er tale om at optage, skulle optages på ringere vilkår end andre lån, som det konservative folkeparti har godkendt at vi har optaget i udlandet. Jeg synes derfor ikke, der kan være nogen saglig værdi i at forhindre, at man optager fordelagtige lån i udlandet og derved undgår at anstrenge lánemarkedet herhjemme.